

A colorful illustration of a coastal scene. In the foreground, a young girl with long blonde braids, wearing a white shirt, sits in a white boat with a red stripe and a red cabin. She is holding a thick black rope that extends to a diver in the water. The diver is wearing a red wetsuit and a red buoyancy compensator, and is holding a red buoy. The background features a rocky coastline with a cave-like opening, several white seagulls flying in the blue sky, and a blue sea with gentle waves. The overall style is flat and illustrative.

Ξημερώματα, συνόδευε τον ψαρά πατέρα της να μαζέψουν τα δίχτυα που είχαν ρίξει στη θάλασσα αποβραδís και να ψαρέψουν με τις πετονιές. Κι όταν ο πατέρας ανοιγόταν στο πέλαγος κι είχε διάθεση να εξερευνήσει τον βυθό, εκείνη κρατούσε γερά το σχοινί με τη σκανδαλόπετρα, που τον κατέβαζε αργά αργά στον βυθό, και περίμενε υπομονετικά το σινιάλο του για να τον τραβήξει ξανά στην επιφάνεια μαζί με τους θησαυρούς της θάλασσας: πίνες, σφουγγάρια, φύσκες, αχινούς...

At dawn she would accompany her fisherman father to pick the fishing nets they had thrown in the waters the night before and to fish with their lines. Whenever her father ventured into the open sea, eager to explore the depths, she held firmly onto the rope with the anchor stone, which slowly lowered him to the seabed and patiently waited for his signal to pull him back to the surface along with the treasures of the sea: fan mussels, sponges, oysters, sea urchins...

Ένα πρωί, η Ηριγόνη στόλισε τα μαλλιά της με κόκκινη κορδέλα που είχε υφάνει στον αργαλειό, έδεσε την πλουμιστή ποδιά της και κατέβηκε στην παραλία. Άρχισε λοιπόν το τραγούδι της. Ένα τραγούδι θαλασσινό, που μιλούσε για ταξίδια μακρινά σ' άγνωστα μέρη. Κι ήταν τόσο γλυκό εκείνο το τραγούδι, που ο Απόλλωνας, που προστάτευε το νησί, παράτησε τη λύρα του, ανέβηκε πάνω σε μια ηλιαχτίδα και κατέβηκε στη γη. Κρύφτηκε πίσω απ' τα βράχια, κρυφάκουσε και μαγεύτηκε.

Να μια ιέρεια για τον ναό μου! σκέφτηκε.

One morning, Irigone decorated her hair with a red ribbon she had woven herself on the loom, tied on her embroidered apron and went down to the beach. She began singing her song. A sea song of long travels to unknown places. It was such a melodious song that Apolo, protector of the island, put his lyre aside. He climbed on a sunbeam and descended on earth. He hid behind the rocks, listened in secret, and was mesmerized.

"Behold, a priestess for my temple!" he thought to himself.

Ο Ποσειδώνας ήταν ανένδοτος. Στη δύναμή του υποτάσσονταν όλοι. Κανείς δεν μπορούσε να του χαλάσει το χατίρι. Σήκωσε λοιπόν φοβερή φουρτούνα.

Έσπασαν οι βάρκες των ψαράδων και ναυάγησαν οι ταξιδευτές. Θεόρατα κύματα και μανιασμένοι άνεμοι χτύπησαν αλύπητα την Κάλυμνο και απέκλεισαν κάθε επικοινωνία με τα γύρω νησιά. Δυστύχησαν οι άνθρωποι και κακόπαθαν. Ικέτευαν λοιπόν τον προστάτη τους να βοηθήσει να σωθεί το νησί, κι ο Απόλλωνας τους άκουσε.

Poseidon was relentless. Everyone submitted to his power. No one could thwart his will. So, he created a great storm.

The fishermen's boats broke, and travelers' ships were wrecked. Mighty waves and raging winds ruthlessly battered Kalymnos, cutting off all communication with the surrounding islands. The people suffered and endured hardships. They begged their protector to help save the island, and Apollo heard them.